

[Starcke.]

Strejker baade uheldige og uforstandige, og de har ogsaa et socialt Moment derved, at de gaar ud over sagesløse og ud over Samfundet som Helhed. Vi indrømmer, at Statsmagtens Indgriben kan være nødvendig under de bestaaende forkvaklede Samfundsforhold, men det er vanskeligt at skønne over, hvornaar Statsmagten skal indgribe. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Statsminister, synes han og hans Parti at betragte Strejker og Arbejdskampe som Sygdomme. Vi ser ikke paa det som en Sygdom, men som et Symptom, og saa længe man ikke har rettet sin Opmærksomhed mod de Aarsager, der fremkalder Arbejdskampene, betyder det kun en stakket Frist at gribe ind over for de enkelte Konflikter, medens man lader Aarsagerne bestaa og virke videre.

I den nuværende Strejke som i andre Strejker, som ofte har drejet sig om nogle Ører eller nogle Kroner, og hvor det paa det samlede Budget kan løbe op til maaske nogle Millioner, er det mærkeligt at se den Lidenskab, hvormed saadaune Arbejdskampe gennemføres, hvormod der er saa overordentlig faa, der samler deres Opmærksomhed om de store Milliardværdier, som i Øjeblikket berøves baade Arbejdere og Arbejdsgivere og hele det producerende Samfund ved, at Lovgivningsmagten tillader Monopolerne at blokke os for mellem 12 og 14 Milliarder Kr.; disse store Milliardværdier, som er det øjeblikkelige Udtryk for Interessen i Jordmonopoler og i Toldbeskyttelsesmonopoler, gennem dem er det, at Arbejdsudbyttet beskæres, hvorved Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere fremkaldes.

I den rent aktuelle Situation vil vi fra vor Side gerne sige, at vi forstaaer godt Slagteriarbejdernes Uvilje imod den Arbejdsform, de er underkastet, og vi synes, at det vilde være rimeligt, at Slagteriarbejderne f. Eks. havde en Uges Opsigelsesfrist. For Retsforbundet som for det ærede Medlem Hr. Stærmoser er det vanskeligt at tage Stilling, saa længe vi ikke her i Salen faar Oplysninger, der sagligt og konkret gør Rede for, hvad disse forskellige Forslag betyder for Arbejderne som Helhed og for Erhvervs livet som Helhed. Vi har ikke været med i Udvalget og har ikke haft Adgang til de paagældende Oplysninger, idet Betænkningen ikke indeholder nogen Redegørelse i den Retning. Saa vidt vi kan se, er den højtærede Statsministers og Regeringspartiets Indstilling Udtryk for, at Rigsdagen ligesom skal give en Erklæring om, at den

tror paa Forligsmandens Ufejlbarelighed. Vi kan fra vor Side heller ikke rigtig anerkende den højtærede Statsministers Argumentation, at det er Arbejdernes Tillidsmænds Stillingtagen, som har Interesse, hvormod selve de Arbejdere, som de er Tillidsmænd for, er en *quantité négligeable*; og naar den højtærede Statsminister har sagt, at Arbejderne er de eneste, som for Tiden kan bestemme Pris og Fortjeneste paa det, de har at sælge, nemlig deres Arbejde, tror jeg, at den højtærede Statsminister glemmer netop den ganske overordentlig massive Realitet, som Jordmonopolet i Danmark i Øjeblikket er, idet de vældige Prisstigninger, som finder Sted, i høj Grad er noget, som Jordmonopolisterne bestemmer.

Rent praktisk vil vi gerne rette en høflig, men alvorlig Henstilling til den højtærede Statsminister, nemlig om man ikke inden Lovforslagets Overgang til tredje Behandling kunde overveje at gøre Loven midlertidig, saaledes at der f. Eks. i § 2, 2den Linie, i Stedet for Ordene „for det Tidsrum“ kom til at staa, at Loven skulde gælde indtil 15. Juni 1946 og eventuelt fornyes, og at Rigsdagen saa nedsatte et Udvalg til sammen med Forligsmanden at optage nye Forhandlinger med Parterne. Derved vilde man opnaa, at der ikke ved et Magtbud skabtes en uoverstigelig Kløft mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, men at der aabnedes Udvej for et harmonisk Samarbejde, som Samfundet trænger til. Hvis saa alle Forsøg i Løbet af denne Maaned glippede, kunde Mæglingsforslaget ophøjes til Lov.

Jeg henstiller altsaa meget, at dette overvejes af Regeringen, fordi jeg tror, det er heldigt, at et saadant Forslag kommer fra Regeringen. Saaledes som Lovforslaget er, og hele Situationen ligger i Øjeblikket, maa vi fra vor Side sige, at vi aldeles ikke er tilfredse med Strejken, og at vi aldeles ikke er tilfredse med den højtærede Regerings Politik og derfor vil vælge ikke at give vor Stemme.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker de Udvalgsmedlemmer, som har støttet Lovforslaget, og de Partier, paa hvis Vegne de har arbejdet i Udvalget, for den Støtte, de gennem Betænkningen har givet Tilsagn om at yde til Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var inde paa forskellige Betragtninger over, hvilke Motiver vi kunde have til at gennemføre dette Lovforslag. Han kredsede stadig om Diktaturtendenser eller -motiver, om at man vilde tvinge andre Partier, om